

Στους τρεις σταυρούς

/ Πεμπτουσία

Image not found or type unknown

Τρεις ή τέσσερις δρόμοι οδηγούσαν από το χωριό μας στο

Κάστρο. Ο κυριότερος από αυτούς ονομαζόταν «ο μεγάλος δρόμος». Ο δρόμος αυτός, αφού περνούσε από πολλές τοποθεσίες, που η καθεμιά είχε την ιστορία της και τις παραδόσεις της για νεράιδες και φαντάσματα, έφθανε σ' ένα αρκετά ψηλό μέρος, περίπου στη μέση της απόστασης μεταξύ των δύο κορυφών του νησιού μας. Η θέση αυτή ονομαζόταν Σταυρός. Πράγματι, εκεί ήταν στερεωμένοι όχι ένας, αλλά τρεις ξύλινοι σταυροί, παμπάλαιοι που κάποτε ήταν βαμμένοι κόκκινοι, αλλά αιγίδες.

Εκατό βήματα πιο πέρα, εκεί

όπου ο δρόμος κατηφόριζε και οδηγούσε στο Κάστρο, που απείχε ακόμα μισής ώρας δρόμο, το έδαφος αποτελούνταν από κοκκινόχωμα. Το έβλεπες καθαρά ανάμεσα στα βάτα και τους σχίνους, που φύτρωναν παντού γύρω. Οι γιαγιάδες μας κι οι προγιαγιάδες μας μας διηγούνταν ότι εκείνο το χώμα με την κοκκινωπή

Έλεγαν ότι σ' εκείνο το σημείο

είχε αγιάσει άνθρωπος. Πώς; Πότε; Καθώς ήμουν μικρός κι η περιέργειά μου δεν διαρκούσε για πολύ, δεν εξέτασα αρκετά το θέμα κι έτσι δεν μπόρεσα να μάθω κάτι περισσότερο. Φαίνεται πως ό,τι συνέβη δεν είχε εντυπωθεί στην προφορική παράδοση και χάθηκε από τη συλλογική μνήμη των συγχωριανών μου. Κι όχι μόνο αυτό, αλλά ξεχάστηκε και το όνομα του μάρτυρα. Όπως λέει κι ο λαός: «Φτωχός

Από τότε πέρασαν πολλά χρόνια.

Το 1872 ήμουν ήδη είκοσι χρονών. Τότε έτυχε να βρεθώ και να περάσω κάποιους μήνες στη Μακεδονία. Εκεί γνώρισα έναν έντιμο συμπατριώτη μου, που ζούσε εκεί από πολλά χρόνια. Αυτός ο άνθρωπος, χωρίς να θέλει να διδάξει και να δείξει ότι γνωρίζει πολλά, μου διηγήθηκε πολλές αρχαίες παραδόσεις του νησιού που γεννηθήκαμε. Θυμήθηκα τότε να τον ρωτήσω, αν γνώριζε κάτι για την παράδοση εκείνη ευωδιά ή αν άκουσε για τον άνθρωπο που είχε αγιάσει κοντά στην τοποθεσία

των Τριών Σταυρών. Τότε αυτός μου διηγήθηκε τα εξής:

Κάνε κλικ παρακάτω, για ν' ακούσεις την αφήγηση της ιστορίας

%ftoxos_agios_3_%